

Jordi Cervera: “Amb la pandèmia hi ha més interès pels valors essencials”

Amb les vides dels empresonats i exiliats de la Bíblia ha guanyat el Premi Abat Marcet al llibre religió

Dídac P. Lagarriga

Jordi Cervera fotografiat aquesta setmana a Barcelona. FRANCESC MELCION

BARCELONA “Pau i bé”. Qui negaria aquestes paraules? I, a la vegada, qui les té, sempre, presents? Qui entra als llocs pronunciant-les? Qui en fa el centre de la seva vida? “Pau i bé”, la salutació universal que utilitzava sant Francesc, continua ressonant en la veu de Jordi Cervera i Valls, framenor caputxí nascut a Barcelona el 1961, professor a la Facultat de Teologia de Catalunya, especialitzat en estudis bíblics i autor de diversos llibres. L'última obra publicada, *Els empresonats i exiliats de la Bíblia* (Publicacions de l'Abadia de Montserrat), ha obtingut recentment el Premi Abat Marcet al llibre religió de l'any conjuntament amb *L'altre Déu* de Marion Muller-Colard “i amb una menció especial a Hilari Raguer”, afegeix Cervera, per a qui el premi col·lectiu és una cura d'humilitat que “serveix per rebaixar fums”. “El veritable premi és que hi hagués seleccionades trenta obres en català sobre temàtica religiosa, aquest és el veritable premi col·lectiu”, afirma davant d'un guardó que es lliurarà aquest 12 de novembre a l'Ateneu Barcelonès.

“L'àmbit del llibre religió en què em moc no és fàcil. Costa molt editar, la distribució, la difusió, les vendes, i estic gratament sorprès que un llibre així, petit, hagi tingut aquesta acollida”. El va escriure en ple confinament a causa de la pandèmia, “quan els convents es van convertir en espais d'aprofundiment, silenci, concentració, pregària, inaudits”. “En aquell temps vaig escriure molt, va ser un moment molt privilegiat, i és trist dir-ho. Recordo que pensava «tanta gent patint, sola, i jo aquí portant una vida de frare que no puc dur normalment per les exigències socials i perquè he de respondre a les demandes de la gent»”.

Valorar el patrimoni bíblic

Cada capvespre, Cervera dedicava una estona a anar plasman les vides recollides a la Bíblia de tots els que havien patit l'arbitrarietat dels poderosos “evitant el llenguatge eclesial, teològic o acadèmic perquè fos un llibre per al gran públic”. Amb capítols breus, hi trobem testimonis de patiment i injustícia que normalment acaben sent experiències d'interioritat beneficioses, un moment òptim de reflexió i transformació individual que alhora interpel·la la comunitat i l'acompanya en aquest canvi social.

“Un d'aquests tòpics socials típics que ens envolten és desacreditar un patrimoni de la humanitat com la Bíblia, que és el gran codi cultural d'Europa. Una cosa és que no siguis creient i l'altra és mirar el patrimoni amb desdeny”, explica, mentre recorda que això és bastant particular d'aquí, de societats tradicionalment catòliques, ja que “en altres parts del món cristià, des de l'evangelisme americà fins a la part ortodoxa i oriental, la Bíblia continua sent reconeguda com una part estructural de la cultura, per no parlar del món jueu”.

De totes les lectures que podem fer de la Bíblia, aquí Cervera la fa inspirada en els esdeveniments polítics que han sacsejat el país en aquests últims anys; en especial a partir dels presos i exiliats per raons polítiques. “Llegir la Bíblia o dedicar-te als estudis bíblics és aprendre a mirar la realitat amb ulls diferents, i per a mi escriure el llibre va ser una manera de compartir i patir amb una gent que fins fa quatre dies era representant d’un govern i estava asseguda al Parlament del meu país. No entro en si es mereixien la presó, però em poso al seu costat”.

“Com a creient hi ha la meua lectura, on has de passar per la creu i la mort, has de patir per poder donar sentit a la causa que lluites i defenses. La Bíblia té dues direccions, una de subversiva exteriorment, que denuncia la tirania i les injustícies en tots els àmbits (polítics, eclesials, acadèmics), i una de subversiva interiorment, si et deixes interpel·lar per aquestes crides que fa el text a un canvi de vida. Tant a l’Antic com al Nou Testament els empresonats i exiliats per arbitrariedad dels poderosos sempre acaben sent vencedors, encara que morin arraconats i ultratjats. El seu missatge continua sent escoltat a les esglésies i sinagogues, el seu testimoni de vida ha perdurat, i això és molt subversiu”.

En aquest sentit, Cervera no elabora un assaig polític ni sociològic sobre la realitat contemporània, sinó que se centra en detallar a través dels relats bíblics tota una sèrie de figures clau que van abraçar aquesta doble subversió externa i interna. “No em poden acusar de ser partidista, em sembla més interessant insinuar i jugar amb l’elegància del llenguatge i les idees, ser fi, o ser punxagudament elegant”, matisa.

Ritme i ecologia

En un context en què “les ideologies polítiques tenen una part important d’escenificació i la part bonica és la que no es veu, on hi ha pactes, es parla i es consensua i si no hi ha un ambient de diàleg és per culpa de tots”, les biografies recollides a la Bíblia ens ensenyen a sortir del plany perquè “el victimisme va associat al determinisme i hem d’anar alerta amb els mites antics, amb el destí fatal dels personatges. El valor afegit del text bíblic és el missatge d’esperança, i en una situació de polarització l’esperança és que tot això viscut ha de quallar en bons fruits”.

“No vull barallar-me amb ningú ni tinc ganes de dominar res. La salutació de sant Francesc de pau i bé implica també la mirada del franciscanisme d’amarar les coses de positivisme, d’anar a favor de tots més que en contra de ningú”. Monjo des dels 22 anys, quan va tenir una gran crisi de valors mentre estudiava empresarials, entén i valora “aquests joves valents que ara decideixen deixar la vida urbana pel món rural, una vida més austera però també menys forçada. Hi ha dos ritmes, el que marquem nosaltres i que tendeix a ser accelerat i el ritme, que la pandèmia també ens l’ha ensenyat. En això, com millor et relacionis dins d’aquests cercles concèntrics que es retroalimenten (tu, els altres, el medi ambient) doncs millor, ja que d’això es tracta, una consciència ecològica i social fruit d’una identitat religiosa en què, per moltes animalades que fem, l’última paraula sempre la té Déu. Per això és un missatge ecològic positivista i confiat en una mirada positiva de la creació i de l’ésser humà”.

CONTINGUT ELABORAT PER

Dídac P. Lagarriga

SEGUEIX-ME

Article extret de:

Diari ARA

P. Lagarriga, Dídac (07/11/2021) Diari ARA. Extret el 08/11/2021. https://www.ara.cat/estils/jordi-cervera-pandemia-interes-valors-essencials_130_4171460.html